

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0248/2012

19.7.2012

RAPORT

ELi-sisene tõhustatud solidaarsus varjupaigavaldkonnas
(2012/2032(INI))

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon

Raportöör: Kyriacos Triantaphyllides

PR_INI

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	15
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	17

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ELi-sisese tõhustatud solidaarsuse kohta varjupaigavaldkonnas

(2012/2032(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 67 lõiget 2, artiklit 78 ja artiklit 80,
- võttes arvesse komisjoni 2. detsembri 2011. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele ELi-sisese tõhustatud solidaarsuse kohta varjupaigavaldkonnas „Vastutuse paremat jagamist ja suuremat vastastikust usaldust käsitlev ELi arengukava” (COM(2011)0835),
- võttes arvesse oma 25. novembri 2009. aasta resolutsiooni komisjoni teatise kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala kodanike teenistuses” – nn Stockholmi programm¹,
- võttes arvesse komisjoni 6. aprilli 2005. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile, millega kehtestatakse raamprogramm „Solidaarsus ja rändevoogude juhtimine” aastateks 2007–2013 (COM(2005)0123),
- võttes arvesse justiits- ja siseküsimuste nõukogu 8. märtsi 2012. aasta järeldusi, mis käsitlevad tõelist ja praktilist solidaarsust rändevoogudest, sealhulgas erinevatest rühmadest koosnevatest rändevoogudest kõige rohkem mõjutatud liikmesriikidega, justiits- ja siseküsimuste nõukogu 3151. kohtumisel,
- võttes arvesse rahvusvahelisi ja Euroopa inimõigustealaseid õigusakte, sealhulgas eeskätt ÜRO pagulasseisundi konventsiooni, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (ECHR) ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (harta),
- võttes arvesse komisjoni 6. juuni 2007. aasta rohelist raamatut Euroopa ühise varjupaigasüsteemi tuleviku kohta (COM(2007)0301),
- võttes arvesse komisjoni 17. juuni 2008. aasta teatist „Varjupaigapoliitika kava: ühtne lähenemisviis kaitse andmisele Euroopa Liidus” (COM(2008)0360),
- võttes arvesse 20. juuli 2001. aasta direktiivi 2001/55/EÜ miinimumnõuete kohta ajutise kaitse andmiseks ümberasustatud isikute massilise sissevoolu korral ning meetmete kohta liikmesriikide jõupingutuste tasakaalustamiseks nende isikute vastuvõtmisel ning selle tagajärgede kandmisel²,
- võttes arvesse nõukogu 17. juuni 2011. aasta 18-kuulist programmi, mille on koostanud eesistujariigid Poola, Taani ja Küpros,

---

¹ ELT C 285 E, 21.10.2010, lk 12.

² ELT L 212, 7.8.2011, lk 12.

- võttes arvesse komisjoni 15. novembri 2011. aasta ettepanekut võtta vastu määrus, millega luuakse Varjupaiga- ja Rändefond (COM(2011)0751),
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0248/2012),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on 2012. aastal pühendunud Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rajamisele;
- B. arvestades, et Euroopa ühise varjupaigasüsteemi olulise osana ja juhtpõhimõttena on algusest peale tunnustatud solidaarsust, mis kujutab endast ka nende ELi õigusaktide peamist põhimõtet, mille kohaselt peaksid liikmesriigid võrdsel ja õiglasel viisil jagama nii hüvesid kui ka koormust;
- C. arvestades, et solidaarsus peab käima käsikäes vastutusega ning liikmesriigid peavad tagama, et nende varjupaigasüsteemid vastavad rahvusvahelises ja Euroopa Liidu õiguses, eelkõige 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsioonis, selle 1967. aasta lisaprotokollis, Euroopa inimõiguste konventsioonis ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, kehtestatud standarditele;
- D. arvestades, et toetuse andmist varjupaigamenetluse läbiviimisel solidaarsuse ja jagatud vastutuse vaimus tuleb pidada liikmesriikide abivahendiks nende kohustuste täitmisel, et pakkuda kaitset isikutele, kes vajavad rahvusvahelist kaitset, ning aidata neid kolmandaid riike, kes võtavad vastu enim pagulasi, eesmärgiga tugevdada tervikuna kaitse ühist ala;
- E. arvestades, et vaatamata kohustusele kontrollida üksikuid varjupaigataotlusi igal üksikjuhul eraldi, on siiski seisukohal, et kui ühise menetlemise eesmärk on jõuda ühiste otsusteni, tuleb nõuetekohaselt arvesse Euroopa Liidu ühist käsitlust turvalisest päritoluriigist ja turvalisest kolmandast riigist, pidades kinni tingimustest ja kaitsemeetmetest, mis sisalduvad Euroopa Parlamendi 6. aprillil 2011 esimese lugemise seisukohas seoses komisjoni ettepanekuga varjupaigamenetluste direktiivi läbivaatamise kohta;

Sissejuhatus

1. tunneb heameelt komisjoni teatise üle ELi-sisese tõhustatud solidaarsuse kohta varjupaigavaldkonnas, milles nõutakse solidaarsusele ja vastutuse jagamisele väljundi leidmist konkreetsete meetmetena ja et liikmesriigid täidaksid oma kohustust tagada, et nende oma varjupaigasüsteem vastab nii rahvusvahelistele kui ka Euroopa Liidu normidele;
2. rõhutab solidaarsuse ja vastutuse jagamise kesksel rolli ning horisontaalset mõju Euroopa ühises varjupaigasüsteemis; kordab, et on vaja tagada liidu varjupaigaküsimustealase *acquis'* tõhus ja ühtne kohaldamine ning õigusaktide rakendamine, et kindlustada kaitse kõrge tase;
3. tuletab meelde, et õigus rahvusvahelisele kaitsele on rahvusvahelistes ja liidu õigusaktides

sätestatud põhiõigusena, mida täiendab rida täiendavaid õigusi ja põhimõtteid, nagu mittetagasisaatmise põhimõte, õigus väarikusele, piinamise ja ebainimliku ning alandava kohtlemise keelustamine, naiste kaitsmine vägivalla ja igat liiki diskrimineerimise eest, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ning õigus era- ja perekonnaelule;

4. rõhutab, et solidaarsuse ja vastutuse jagamise põhimõtte on kätketud aluslepingutesse ning et tõhus solidaarsusraamistik hõlmab vähemalt ELi institutsioonide ja ametite ning liikmesriikide kohustust teha koostööd, et leida viise selle põhimõtte jõustamiseks; kinnitab, et solidaarsus ei piirdu liikmesriikide omavaheliste suhetega, vaid on suunatud ka varjupaigataotlejatele ning rahvusvahelise kaitse saajatele;
5. rõhutab asjaolu, et kuigi 2011. aastal on varjupaiga taotlejate arv uuesti suurenenud, on varjupaigataotlejate arv ELis viimasel kümnendil üldiselt vähenenud; toonitab, et teatud liikmesriigid seisavad silmitsi ebaproportsionaalselt suure arvu varjupaigataotlejatega võrreldes teiste liikmesriikidega, mida põhjustavad erinevad tegurid, sealhulgas geograafilised näitajad, ja et varjupaigataotlused on ELis ebaühtlaselt jaotunud; tuletab meelde, et 2011. aastal langes enam kui 90% varjupaigataotlejatest kümnele liikmesriigile, et kuni 2011. aasta suveni paigutati ELis Maltalt kuude teise liikmesriiki ümber vaid 227 rahvusvahelise kaitse saajat ning et 2011. aastal asustati kogu ELis vaid kümnesse ELi liikmesriiki ümber 4125 pagulast, mis moodustas ligikaudu 6,6% kõigist sel aastal ümberasustatud pagulastest; rõhutab, et on tähtis need ebavõrdsused välja selgitada, võrreldes muu hulgas absoluutarve ja suutlikkuse näitajaid, ja et kõige rohkem varjupaigataotlusi saavad liikmesriigid peavad saama ELilt nii haldus- kui ka finantsabi;
6. rõhutab, et kui ei lahendata ebakõlasid varjupaigataotlejate proportsioonis üksikute liikmesriikide vastuvõtuvõimega ning eri liikmesriikide tehnilises ja haldussuutlikkuses, ei ole võimalik saavutada varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate kõrgetasemelist kaitset;
7. kinnitab, et liikmesriigid peavad tagama õiglaste ja tulemuslike varjupaigasüsteemide kehtestamise, et reageerida muutuvatele varjupaigataotlejate voogudele; on seisukohal, et kuigi varjupaigataotlejate arv ei ole püsiv, on tõendeid konkreetsete sisenemispunktide kohta ELi välispiiril, mis kujutavad endast tulipunkte ja mille puhul on mõistlik eeldada, et esitatakse suur arv varjupaigataotlusi; nõuab, et tegeliku solidaarsuse märgina võetaks meetmeid, et suurendada peamiste ELi sisenemispunktide asukohaliikmesriikide varjupaigasüsteemi valmisolekut;
8. rõhutab, et kõigil liikmesriikidel on kohustus täielikult rakendada ja kohaldada nii liidu õigust kui ka rahvusvahelisi õigusi varjupaigavaldkonnas; märgib, et liidu välispiiridel asuvad liikmesriigid seisavad Euroopa ühises varjupaigasüsteemis silmitsi probleemidega, mis erinevad nende liikmesriikide omadest, kes ei asu välispiiridel, ning seega vajavad erinevat toetust vastavate ülesannete piisavaks täitmiseks; juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 80 nõutakse olemasolevate meetmete kasutuselevõttu ja ka uute meetmete väljatöötamist nende liikmesriikide abistamiseks vajaduse korral;
9. nõuab olemasolevate meetmete optimaalsemat kasutamist ning ka uute suunatud meetmete ja vahendite väljatöötamist, reageerimaks pidevalt muutuvatele probleemidele paindlikult, kuid tõhusalt; selliseks optimeerimiseks on praegu eriti sobiv aeg, arvestades

ELi tabanud finantskriisi, mis on pannud lisakoormuse liikmesriikide püüdele tulla tõhusalt toime varjupaigamenetlusega, eeskätt nende liikmesriikide puhul, kes võtavad vastu ebaoproportsionaalselt suurel arvul varjupaigataotlejaid;

10. märgib, et arvestades üha suuremaid pagulastega seonduvaid vajadusi ülemaailmsel tasandil, võib keskkonna- ja arengupoliitikat hõlmav koostöö kolmandate riikidega mängida otsustavat rolli solidaarsusel põhinevate suhete ülesehitamisel;
11. rõhutab, kui oluline on koguda, analüüsida ja asetada perspektiivi usaldusväärseid, täpseid, terviklikke, võrreldavaid ja ajakohaseid kvantitatiivseid ja kvalitatiivseid andmeid, et jälgida ja hinnata meetmeid ning omandada usaldatav arusaamine varjupaigaga seotud teemadest; liikmesriike tuleks julgustada seega esitama Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametile ja komisjonile ajakohaseid andmeid lisaks nendele andmetele, mis on sätestatud rändestatistika määruse ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti määrusega; kõik andmed tuleks võimaluse korral esitada soo alusel;
12. avaldab kahetsust ELi sotsiaal-majandusliku ebakindlusega kaasnevate ksenofoobia ja rassismi ning halbade ja valeinfol põhinevate arvamuste esilekerkimise üle seoses varjupaigataotlejate ja pagulastega; soovib liikmesriikidel korraldada teadlikkuse tõstmise kampaaniaid varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate tegeliku olukorra kohta;

Praktiline koostöö ja tehniline abi

13. rõhutab, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti loomine võib edendada tihedamat praktilist koostööd liikmesriikide vahel, et aidata kaasa märkimisväärsete erinevuste vähendamisele varjupaigaga seotud tavades, eesmärgiga luua ELis paremad ja õiglasemad varjupaigasüsteemid; on veendunud, et sellise aktiivse praktilise koostööga peab kaasnema Euroopa varjupaigapoliitikat käsitlevate õigusaktide ühtlustamine;
14. tuletab meelde, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet peaks pakkuma liikmesriikidele koostöös kodanikuühiskonnaga ja ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga tehnilist abi ja konkreetset asjatundlikkust varjupaigalaaste õigusaktide rakendamisel; rõhutab, kui tähtis on, et komisjon kasutaks Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti kogutud teavet, et selgitada välja võimalikud puudujäägid liikmesriikide varjupaigasüsteemides; selline teave, mida Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet kogub määruse (EL) nr 439/2010 alusel, on ühtlasi asjakohane varajase hoiatuse, valmisoleku ja kriisijuhtimise raamistikus, mis moodustab osa muudetud Dublini määrusest; rõhutab sellega seoses, kui oluline on esitada korrapäraselt aruandeid ja koostada tegevuskavu, et edendada suunatud lahendusi ja soovitusi Euroopa ühise varjupaigasüsteemi täiendamiseks ning võimalike puuduste vähendamiseks; võtab eelkõige teatavaks ameti rolli ühismeetmete kooskõlastamisel ja toetamisel, et aidata liikmesriike, kelle varjupaigasüsteemid ja vastuvõturajatised kogeavad erilist survet, meetmetega, mis hõlmavad ametisikute lähetamist asjaomasesse liikmesriiki ning selliste varjupaigatugirühmade, sotsiaaltöötajate ja tõlkide kasutamine, kelle saab kriisiolukordades kiiresti mobiliseerida; tuletab meelde, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti mõju sõltub liikmesriikide tahtest kasutada ameti pakutavaid võimalusi;
15. kutsub Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametit üles – võttes arvesse nii selle ülesandeid

kui ka piiratud eelarvet, ressursse ja kogemusi – optimeerima oma olemasolevaid ressursse, alustades tihedat dialoogi ja koostööd rahvusvaheliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonnaga, eesmärgiga vahetada varjupaigategemadel teavet ning ühendada teadmisi, koguda teavet, vahetada häid tavasid, töötada välja laiaulatuslikud suunised sooküsimuste kohta varjupaigas ning luua reserv ekspertidest, juhtumite menetlejatest ja tõlkidest, keda saaks lühikese etteteatamisega appi kutsuda; lisaks soovib Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametil tagada nõuandvas kogus osalevate organisatsioonide laialdane esindatus;

16. rõhutab, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti tegevuses tuleks keskenduda nii pikaajalistele ennetuseesmärkidele kui ka lühiajalistele reaktsioonimeetmetele, et erinevatele olukordadele asjakohaselt reageerida; arvab seetõttu, et samal ajal kui Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet peaks toetama vähe arendatud või mittetoimivate varjupaigasüsteemide suutlikkuse suurendamise meetmeid, peaks amet esmatähtsaks pidama hädaolukordi ning liikmesriike, kes seisavad silmitsi erilise või ebaoproportsionaalse survega; toonitab sellega seoses varjupaigaküsimuste ekspertiühmade abi olulisust arvukate juhtumite menetlemisel ja menetluses mahajäämuse korral, pakkudes koolitusi, tegeledes projektijuhtimisega, nõustades ja soovitudes konkreetseid meetmeid ning jälgides ja rakendades järelmeetmeid;
17. võtab teadmiseks olemasoleva tegevuskava, millega toetatakse Kreeka varjupaigasüsteemi ning parandatakse varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate olukorda Kreekas; toonitab, et hoolimata teatavast saavutatud edusammudest peavad nii ELi kui ka Kreeka ametiasutused tegema täiendavaid jõupingutusi, et parandada varjupaigasüsteemi ning tagada varjupaigataotlejate õiguste täielik austamine; tuletab meelde, et riigi raha eraldamine enamate ametnike palkamiseks on vastuolus eelarvepuudujäägi vähendamise meetmetega, ning soovib, et selle probleemiga tegeletaks, kuna hästi toimiv varjupaigaamet on Kreekale vajalik, võimaldamaks tal täita rahvusvahelistest ja ELi õigusaktidest tulenevaid kohustusi;
18. võtab teadmiseks komisjoni ja nõukogu soovitusel ametitevahelise koostöö kohta Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti ja Frontexi vahel ning rõhutab, et Frontexi põhiõiguste strateegia täielik ja kiire rakendamine on rahvusvahelise kaitse puhul mis tahes sellise koostöö eeltingimus, sealhulgas inimõiguste ametniku nimetamisel, nõuandva kogu loomisel koos kodanikuühiskonnaga ning rahvusvaheliste organisatsioonide kutsumisel osalema oma tegevuses inimõiguste vaatljana; rõhutab, et igasugust koostööd tuleb vaadelda varjupaigataotlejate kaitsmise Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste standardite tugevdamise seisukohast, suurendades seega tegelikult varjupaigataotlejatele pakutava kaitse kvaliteeti; kutsub seega Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametit toetama Frontexi seoses selle kohustustega, mis puudutavad juurdepääsu rahvusvahelisele kaitsele, eelkõige tagasi- ja väljasaatmise lubamatus; rõhutab, et piiril võetavaid meetmeid tuleb rakendada kaitset arvestaval viisil;
19. tunnistab vajadust vaadata Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti volitused korrapäraselt läbi, et tagada piisav reageerimine erinevate varjupaigasüsteemide ees seisvatele probleemidele; soovib – pidades meeles, et kõik Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti võetavad meetmed sõltuvad liikmesriikide heast tahtest – kaaluda võimalust võtta ameti volituste piires kasutusele struktuurilised tagatised,

tagamaks, et vajaduse korral tehakse nii praktilist koostööd kui ka pakutakse tehnilist abi;

Rahaline solidaarsus

20. julgustab liikmesriike kasutama täielikult ära Euroopa Pagulasfondist saadaolevaid vahendeid suunatud meetmete võtmisel varjupaigasüsteemide parandamiseks; soovib, et liikmesriigid võtaksid meetmeid selliste küsimustega tegelemiseks nagu tülikad bürokraatlikud menetlused, viivitused vahendite kasutamisel ja likviidsusprobleemid, et tagada raha tõhus ja kiire jaotamine;
21. tuletab meelde, et liikmesriigid peaksid täielikult ära kasutama Euroopa Pagulasfondi pakutavad võimalused ning tagama, et kõik eraldatavad rahalised vahendid jagatakse nii, et projektijuhtidel ei teki rahastatavate projektide elluviimisel raskusi;
22. tervitab 2014. aastal lihtsama ja paindlikuma rände- ja varjupaigafondi loomist, millega asendatakse Euroopa Pagulasfond, Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond ja Euroopa Tagasipöördumisfond, ning rõhutab vajadust eraldada piisavalt vahendeid rahvusvahelise kaitse saajatele ja varjupaigataotlejatele pakutava kaitse toetamiseks; toonitab sellega seoses, et oluline on võtta rände- ja varjupaigafondi puhul kasutusele tagatised, et vältida raha liigset eraldamist üksnes ühele poliitikavaldkonnale Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kui terviku arvel; peab mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 siseasjade valdkonnale eraldatavate rahaliste vahendite reformi raames vajalikuks eraldada piisavalt vahendeid ka piirikaitseks, et saavutada ka selles valdkonnas suurem solidaarsus; tuletab meelde, et liikmesriikidel peaks alati olema piisavalt vahendeid, et rahastada rahvusvahelise kaitse ja solidaarsusmeetmeid;
23. kinnitab vajadust, et rände- ja varjupaigafondi rahalised vahendid oleksid piisavalt paindlikud ja lihtsasti kasutatavad, et oleks võimalik kiiresti ja asjakohaselt reageerida varjupaigavaldkonnaga seotud ootamatule survele või kriisile, mis mõjutab ühte või mitut liikmesriiki; teeb sellega seoses ettepaneku jätta vajaduse korral reservi teatav protsent rände- ja varjupaigafondi vahendeid, mis on vahekokkuvõtte raames broneeritud meetmetele, mille eesmärk on aidata liikmesriikidel täielikult rakendada ja kohaldada kehtivat Euroopa varjupaigaküsimustealast *acquis*'d ja järgida selles valdkonnas kõiki rahvusvahelisi kohustusi, vahepealse läbivaatamiseni;
24. tervitab sisepoliitikaalaseid dialooge liikmesriikidega selle üle, kuidas nad on kasutanud varasematest mitmeaastastest programmide saadud raha; rõhutab osalemist eeldava lähenemisviisi olulisust optimaalsete tulemuste saavutamisel ja soovib tugevdada partnerluspõhimõtet, kaasates kodanikuühiskonda, rahvusvahelisi organisatsioone, kohalikke ja piirkondlikke ametiasutusi ja asjaomaseid sidusrühmi, sest nende kogemused on olulised realistlike prioriteetide seadmiseks ja kestlike programmide väljatöötamiseks; nende panus eesmärkide ja programmide väljatöötamisse, rakendamisse, kontrollimisse ja hindamisse on seepärast tähtis ja liikmesriigid peaksid sellega arvestama;
25. rõhutab rahalise vastutuse jagamise olulisust varjupaigavaldkonnas ning soovib luua hästivarustatud mehhanismi, et võtta vastu suurel arvul varjupaigataotlejaid ja rahvusvahelise kaitse saajaid, kas absoluutarvudes või proportsionaalselt, ning aidata liikmesriike, mille varjupaigasüsteemid on vähem arenenud; arwab, et vastuvõtmise ja

varjupaigataotluste menetlemise tegelike kulude väljaselgitamiseks ja kvantifitseerimiseks on vaja teha veel uurimistööd; kutsus seega komisjoni üles korraldama uuringut nende rahasummade hindamiseks, mis tuleks eraldada vastavalt iga liikmesriigi võetud vastutusele järgmiste näitajate alusel: esmakordsete varjupaigataotluste arv, nende positiivsete otsuste arv, millega antakse pagulasseisund või täiendav kaitse, ümberasustatud ja -paigutatud pagulaste arv, tagasisaatmisotsuste ja -operatsioonide arv ning kinnipeetud ebaseaduslike sisserändajate arv;

26. soovib liikmesriikidel kasutada ära rände- ja varjupaigafondist ümberpaigutamiseks saadaolevaid rahalisi stiimuleid, tunnistades, et rahaline abi fondist ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti tehniline abi on olulised; soovib luua prioriteetsed valdkonnad, et tegeleda pakiliste olukordadega ning pakkuda suuremat rahalist toetust liikmesriikidele, kes soovivad osaleda ümberpaigutamisalगतustes, et leevendada sellega seotud rahalisi kulusid;
27. usub, et selgema ja tõhusama rahaliste stiimulite süsteemi loomine ümberasustamises osalevatele liikmesriikidele ning riiklike varjupaigasüsteemide infrastruktuuri parandamiseks mõeldud ennetavad strateegiad avaldavad pikaajalist soodsat mõju standardite lähenemisele ELis ja Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kvaliteedile;
28. tunneb heameelt võimaluste üle suurendada komisjoni osa kuni 90%-ni nende projektide abikõlblikest kogukuludest, mida muul juhul ei oleks saadud rakendada; arvab, et komisjoni poolt rahastatud projektidest peaks tulenema selge lisandväärtus; rõhutab, et ELi rahastamisvahendid ei tohiks mingil juhul asendada varjupaigapoliitikale eraldatud riikide eelarveid;
29. rõhutab, et praegu on tegevuste rahastamisega seotud sellised probleemid nagu takistused täpsele teabele ja rahastamisele juurdepääsul, realistlike ja kohandatud eesmärkide seadmine ning tõhusate järeelmeetmete rakendamine; soovib dubleerimise vältimiseks tagatiste kasutuselevõttu, raha selget eraldamist ning tegevuste lisandväärtuse ja saavutatud tulemuste põhjalikku uurimist;
30. rõhutab, kui oluline on range järelevalve raha kasutamise ja juhtimise üle konkreetsete kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete näitajate ja kriteeriumide alusel, et vältida inim- ja raharessursside vääreeraldamist ja tagada kehtestatud eesmärkide järgimist; tervitab sellega seoses ühise hindamis- ja järelevalveraamistiku loomist;
31. nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid komisjoni abiga muude saadaolevate rahaliste vahendite – nagu Euroopa Sotsiaalfond ja muud struktuurifondid – olemasolevate täiendavate vahendite täieliku ärakasutamise, et saavutada varjupaigapoliitika terviklik rahastamisviis;

Kohustuste jaotamine

32. tunneb heameelt komisjoni võetud kohustuse üle korraldada 2014. aastal Dublini süsteemi ulatuslik hindamine, et vaadata läbi selle õiguslik, majanduslik, sotsiaalne ja inimõiguste avaldunud mõju ning eelkõige mõju nende naiste olukorrale, kes taotlevad varjupaika;

arvab, et vaja on veel kaaluda võrdse vastutuse jagamise mehhanismi väljatöötamist, et määrata kindlaks, milline liikmesriik peaks vastutama varjupaigataotluste menetlemise eest, mis võimaldaks anda hädaolukorras ja ebaproportsionaalse koorma all kannatavatele liikmesriikidele praktilist abi;

33. arvab, et Dublini määrus, millega reguleeritakse vastutuse jagamist varjupaigataotluste puhul, asetab ebaproportsionaalse koorma liikmesriikidele, kes kujutavad endast ELi sisenemispunkte, ja ei näe ette varjupaigakohustuse õiglast jaotumist liikmesriikide vahel; märgib, et praeguses väga erinevate riiklike varjupaigasüsteemide ja varjupaigaküsimustealase *acquis'* ebapiisava rakendamise kontekstis on Dublini süsteem, nagu seda on praeguseni kohaldatud, viinud varjupaigataotlejate ebavõrdse kohtlemiseni ning sel on ka halb mõju perekondade taasühinemisele ja integreerumisele; rõhutab lisaks selle puudusi seoses tõhususe ja kulukusega, kuna enam kui pool kokkulepitud üleandmistest jääb toimumata ja ikka veel esitatakse oluline arv korduvaid taotlusi; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid, et varjupaiga taotlejatele, kes viiakse tagasi liikmesriiki Dublini teise määruse alusel, ei saaks osaks halvem kohtlemine lihtsalt seetõttu, et nad on Dublini teise määruse alusel tagasipöördunud;
34. rõhutab, et asjakohane kohtupraktika juba õõnestab Dublini süsteemi põhimõtteid; on seisukohal, et kuigi kohtupraktika pakub küll vastuseid üksikjuhtude puhul, ei kõrvalda see varjupaigaküsimustealase *acquis'* rakendamisel esinevaid puudujääke; tunnistas liikmesriikide vajadust tagada oma varjupaigasüsteemide vastavus ELi ja rahvusvahelistele standarditele; peab seega kiiduväärseks pingutusi lisada Dublini II määrusesse lisakriteeriume süsteemi soovimatute halbade mõjude leevendamiseks; on veendunud, et aruteludes vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise teemal tuleb võtta arvesse asjaolu, et mõnedel liikmesriikidel juba lasub ebaproportsionaalne surve ja et mõned varjupaigasüsteemid ei toimi osaliselt või üldse;

Varjupaigataotluste ühine menetlemine

35. peab oluliseks osaleda edasises dialoogis vastutuse jagamise üle seoses varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajatega, sealhulgas selliste vahendite kasutamise üle nagu varjupaigataotluste ühine menetlemine (edaspidi „ühine menetlemine”) ja ümberpaigutamiskavad;
36. arvab, et ühine menetlemine võiks paljudel juhtudel olla väärtuslik solidaarsuse ja vastutuse jagamise vahend, eeskätt kui liikmesriigid seisavad silmitsi suure või ootamatu varjupaigataotlejate sissevooluga või kui taotluste läbivaatamisel on tekkinud mahajäämus, mis aeglustab ja häirib varjupaigamenetlust varjupaigataotlejate kahjuks; ühise menetlemisega võiks vältida või kõrvaldada suutlikkuse probleeme, vähendada varjupaigataotluste menetlemisega seotud koormust, kiirendada taotluste menetlusaega ning tagada vastutuse võrdsem jagamine varjupaigataotluste menetlemisel; toonitab, et ühine menetlemine nõuab selget kohustuste jaotamist asjaomaste liikmesriikide vahel, et vältida vastutuse nihutamist, ning otsuste tegemine jääb liikmesriigi kohustuseks; märgib, et seda peab täiendama süsteem, et tagada vastutuse võrdsem jaotamine taotluste menetlemise ajal;
37. tunneb heameelt komisjoni algatatud teostatavusuuringu üle, et vaadelda lähemalt ühise

menetlemise õiguslikku ja praktilist mõju liidu territooriumil, kuna selgitust on vaja terve hulga teemade puhul;

38. märgib, et ühise menetlemisega ei pea tingimata kaasnema ühine otsus, aga et see võiks hõlmata toetust ja ühist menetlemist varjupaigataotluse menetluse muudes aspektides, nagu identimine, esimese astme menetluste ettevalmistamine, küsitlused või päritoluriigi poliitilise olukorra hindamine;
39. rõhutab, et ühine menetlemine peaks pakkuma lisandväärtust seoses otsustamisprotsessi kvaliteediga, tagades õiglased, tõhusad ja kiired menetlused ning hõlbustades neid; rõhutab asjaolu, et kui täiustada varjupaigamenetlusi nende algusest (põhjalikust eeltööst) alates, võib see kahandada menetluse pikkust ja kulukust, tuues seega kasu nii varjupaigataotlejatele kui ka liikmesriikidele;
40. rõhutab, et ühise menetlemise kavas tuleb täielikult austada taotlejate õigusi ning et sel eesmärgil peab see sisaldama tugevaid tagatisi; nõuab, et ühist menetlemist ei tohiks ühelgi juhul kasutada varjupaigamenetluse kiirendamiseks selle kvaliteedi arvel; on arvamusel, et ühine menetlemine võiks viia tõhusama varjupaigamenetluseni ka varjupaigataotleja kasuks, sest suurendatud haldussuutlikkuse tõttu võidakse tema kaitsevajadust kiiremini tunnistada;
41. leiab, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti väärtuslik ülesanne võiks olla luua, koolitada ja koordineerida varjupaigatugirühmi, kes pakuksid abi, nõustaksid ja annaksid soovitusi esimese astme menetluses;
42. soovitab, et ühist menetlemist hõlmavates ettenähtud kavades tuleks esikohale seada pigem need valikud, mis hõlmavad asjaomaste ametiasutuste rakendamist ja koostööd nendega, kui varjupaigataotlejate üleandmine;
43. soovitab, et Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet julgustaks, lihtsustaks ja koordineeriks teabevahetust ja teisi ühise menetlemisega seotud tegevusvaldkondi;

Rahvusvahelise kaitse saajate ja varjupaigataotlejate ümberpaigutamine

44. rõhutab, et ELi ümberasustamis- ja ELi-sisese ümberpaigutamisskeemid on varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate kaitse tugevdamiseks mõeldud täiendavad meetmed, millega samas näidatakse ka ELi-sisest ja -välist solidaarsust;
45. rõhutab, et teatud tingimustel on rahvusvahelise kaitse saajate ja varjupaigataotlejate füüsiline ümberpaigutamine üks konkreetsemaid solidaarsuse ilminguid ja see võib aidata märkimisväärselt kaasa Euroopa ühise varjupaigasüsteemi suuremale võrdsusele; toonitab, et kuigi ümberpaigutamine on ka rahvusvahelisele kaitsele pühendumuse ning inimõiguste edendamise kindel väljendus, osaleb ümberpaigutamisalगतustes senini vähe liikmesriike;
46. rõhutab selliste projektide olulisust nagu Euroopa Liidu projekt ümberpaigutamiseks Maltalt (EUREMA) ja selle laiendus, mille alusel on paigutatud ja paigutatakse rahvusvahelise kaitse saajad Maltalt ümber teistesse liikmesriikidesse, ning pooldab

enamate samalaadsete algatuste väljatöötamist; väljendab kahetsust selle pärast, et see projekt ei ole olnud nii edukas kui oodatud, sest liikmesriigid avaldasid osalemisele vastuseisu; kutsub liikmesriike üles osalema aktiivselt EUREMA projektis solidaarsuse ja kohustuste jagamise vaimus; tunneb heameelt komisjoni võetud kohustuse üle korraldada projekti EUREMA põhjalik hindamine ja esitada ettepanek luua püsiv ELi ümberpaigutusmehhanism;

47. kutsub komisjoni üles kaaluma püsiva ja tõhusa ELi-sisese ümberasustamismehhanismi loomist käsitlevas seadusandlikus ettepanekus Euroopa jaotusaluse kasutamist rahvusvahelise kaitse saajate ja varjupaigataotlejate füüsiliseks ümberpaigutamiseks, mis põhineks liikmesriikide vastuvõtmis- ja integratsioonisuutlikkust kajastavatel asjakohastel näitajatel, näiteks liikmesriigi SKP, elanikkonna suutus ja pindala ning kaitse saajate parimad huvid ja integratsiooniväljavaated; Euroopa jaotusalust saaks kasutada liikmesriikide puhul, kes kogevad konkreetset ja ebalproportsionaalset survet oma riiklikele varjupaigasüsteemidele, või hädaolukorra puhul; toonitab, et ümberpaigutamine toimub alati ainult rahvusvahelise kaitsja saaja nõusolekul ning Euroopa jaotusaluse kehtestamine ei piiraks iga liikmesriigi kohustust täielikult rakendada ja kohaldada olemasolevat Euroopa varjupaigaküsimustealast *acquis*'d kaitsele kvalifitseerumise, vastuvõtutingimuste ja menetlusalaste tagatiste puhul ja järgida kõiki rahvusvahelisi kohustusi selles valdkonnas;
48. kutsub komisjoni üles lisama oma ettepanekusse luua püsiv ELi ümberpaigutuskeem ka tugevad menetluslikud tagatised ja selged kriteeriumid, et tagada võimalike kaitsesaajate parimad huvid ning samuti leevendada rändesurvet rändevoogudega rohkem kokku puutuvates liikmesriikides; soovib vastuvõtva kogukonna, kodanikuühiskonna ja kohalikud omavalitsused algusest peale kaasata ümberpaigutamisalgatustesse;
49. rõhutab, et samal ajal kui ümberpaigutamine võib pakkuda püsivat lahendust rahvusvahelise kaitse saajatele ning ka leevendust liikmesriikide varjupaigasüsteemidele, ei tohi selle tulemusel tekkida vastutusest vabanemist; nõuab, et ümberpaigutamise puhul peaksid ümberpaigutamisest kasu saavad liikmesriigid kohustuma tõhusalt tegelema kaitsealaste puudujääkidega oma varjupaigasüsteemides ning tagama saatvatesse liikmesriikidesse jäänud isikutele kaitse kõrge taseme nii vastuvõtutingimuste, varjupaigamenetluse kui ka integreerumisega seoses;
50. tervitab rände- ja varjupaigafondi pakutavaid rahastamisvõimalusi varjupaigataotlejate ümberpaigutamiseks ning julgustab liikmesriike osalema vabatahtlikes algatustes, austades samas täielikult varjupaigataotlejate õigusi ja vajadust küsida nende nõusolekut; kutsub komisjoni üles uurima ELi varjupaigataotlejate ümberpaigutamissüsteemi väljatöötamise võimalikkust, hinnates muu hulgas võimalust luua see Euroopa jaotusaluse põhjal, mis võtaks arvesse objektiivselt kontrollitavaid kriteeriume, nagu liikmesriigi SKP, rahvaarv ja pindala ning varjupaigataotlejate parimaid huve ja integratsiooniväljavaateid; sellist programmi võiks kohaldada solidaarsusmeetmena olukordades, kus varjupaigataotlejate arv on liikmesriigi varjupaigasüsteemi suutlikkusega võrreldes ebalproportsionaalselt suur, või siis hädaolukordades;
51. tuletab meelde Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti volitusi seoses rahvusvahelise kaitse saajate liikmesriikide vahel ümberasustamise edendamise ja kutsub ametit üles

suurendama oma suutlikkust, et toetada aktiivselt ümberasustamise programme ja meetmeid tihedas koostöös Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga teabe ja parimate tavade vahetuse ning kooskõlastamis- ja koostöömeetmete abil;

52. märgib, et komisjon on osutanud, et ta kaalub alati, kui asjakohased tingimused on täidetud, ajutise kaitse direktiivi mehhanismi rakendamist, eelkõige ümberasustatud isikute, kes ei saa naasta oma päritoluriiki turvalistes ja kindlates tingimustes, massilise sissevoolu või eelseisva massilise sissevoolu korral; kutsus komisjoni üles muutma kõnealuse direktiivi rakendamine võimalikuks isegi juhul, kui asjaomane sissevool kujutab endast massilist sissevoolu vähemalt ühe liikmesriigi jaoks, ja mitte ainult juhul, kui see kujutab endast massilist sissevoolu ELi kui terviku jaoks;

Vastastikune usaldus uuendatud juhtimissüsteemi keskmes

53. toonitab, et vastastikune usaldus põhineb ühisel arusaamal kohustustest; rõhutab, et ELi õiguse järgimine on liikmesriikide vahelise usalduse vältimatu osa;

54. rõhutab, et kui liikmesriigid täidavad oma õiguslikke ja põhiõigustega seotud kohustusi, siis tugevdab see nii usaldust kui ka solidaarsust;

55. rõhutab, kui oluline on rajada kindel alus liikmesriikide vastastikusele usaldusele, kuna see on olemuslikult seotud Euroopa ühise varjupaigasüsteemiga ning tõelise ja tegeliku solidaarsusega;

56. tunnistab, et kuigi rahvusvahelise kaitse kohustuste järgimine tugevdab vastastikust usaldust, ei pruugi see tingimata anda tulemuseks ühtset eeskirjade kohaldamist, arvestades, et rahvusvaheliste ja ELi varjupaigaalaste õigusaktide tõlgendamine ja kohaldamine on liikmesriigiti ikka veel väga erinev, nagu on selgunud Euroopa Inimõiguste Kohtu ja Euroopa Kohtu hiljutisest kohtupraktikast seoses Dublini määrusega; rõhutab, et komisjoni ja kohtute kohustus on jälgida ja hinnata varjupaigaeeskirjade kohaldamist kooskõlas rahvusvahelise ja ELi õigusega;

57. usub, et varajase hoiatamise mehhanismid, mis on võetud kasutusele tekkivate probleemide tuvastamiseks ja käsitlemiseks, enne kui need põhjustavad kriise, võivad osutada väärtuslikuks vahendiks; arvab siiski, et ette tuleks näha ka täiendavad lahendused, et vältida põhiõiguste rikkumist ning tagada varjupaigasüsteemide nõuetekohane toimimine;

58. rõhutab, et kuigi rikkumismenetlusi tuleks varmamalt kasutada, et tõmmata tähelepanu liikmesriikide kohustustele ja nendepoolsele kehtiva varjupaigaküsimustealase *acquis'* mittejärgimisele, peaks nendega kaasnema ennetusmeetmed, operatiivkavad ja järelevalvemehhanismid, et saada tulemusi; toonitab, kui olulised on korrapärased hindamised, edasiviiv dialoog ja heade tavade vahetus kui otsustavad tegurid, mis toovad tõenäolisemalt kaasa soodsad arengud varjupaigasüsteemides, mille puhul on tuvastatud puudusi; lisaks võidakse anda erinevates vormides rahalist ja praktilist abi, et saavutada ELi varjupaigaga seotud õigusaktide täielik ja nõuetekohane rakendamine;

59. märgib, et Dublini süsteem põhineb vastastikusel usaldusel ja et selle rakendamine tähendab tagasilükkamisotsuste vastastikust tunnustamist liikmesriikide vahel, arvestades,

et varjupaigataotlust saab ELis vaid ühe korra esitada; kutsub komisjoni üles 2014. aastaks esitama teatist raamistiku kohta rahvusvahelise kaitse saajate kaitse ülekandmiseks ja varjupaigaotsuste vastastikuseks tunnustamiseks vastavalt Stockholmi programmi rakendamise tegevuskavale;

60. rõhutab, et rände juhtimine võib vastastikust usaldust ja solidaarsusmeetmeid suurendada üksnes juhul, kui sellega kaasneb kaitset arvestav lähenemisviis, mille kohaselt piiril võetavaid meetmeid kasutatakse viisil, mis ei piira pagulaste ega rahvusvahelist kaitset taotlevate isikute õigusi;
61. rõhutab, et viisarežiimid reguleerivad mitmeid sisenemis- ja väljumislubasid ning kõnealused sisenemis- ja väljumiseeskirjad ei piira mingilgi viisil õiguslikke kohustusi varjupaiga pakkumise valdkonnas;
62. tuletab meelde komisjoni võetud kohustust hõlbustada kaitset vajavate isikute korrakohast saabumist ELi ja kutsub komisjoni üles uurima uusi lähenemisviise, mis puudutavad juurdepääsu varjupaigamenetlusele; tervitab sellega seoses komisjoni võetud kohustust võtta 2013. aastaks vastu teatis uute lähenemisviiside kohta, mis käsitlevad varjupaigamenetlusele juurdepääsu peamistes transiidiriikides;
63. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ja Euroopa Nõukogule.

SELETUSKIRI

Aasta 2012 on aasta, mil Euroopa Liit on kohustunud viima lõpule Euroopa ühise varjupaigasüsteemi rajamise, luues kaitse ja solidaarsuse ühise ala, mis tugineb ühistele varjupaigamenetlustele ja rahvusvahelise kaitse saanud isikute ühtsele seisundile; Euroopa ühist varjupaigasüsteemi toetab kolm sammast: kaitsestandardite ühtlustamine, viies liikmesriikide varjupaigalased õigusaktid rohkem kooskõlla; tõhus ja hästi toetatud praktiline koostöö; ning ka suurem solidaarsus ja vastutustunne, mitte üksnes liikmesriikide, vaid ka ELi ja ELi-väliste riikide vahel.

Kaitsestandardite ühtlustamisega juba tegeletakse, kohandades selleks liikmesriikide õigusakte, ja praktilist koostööd kavatakse tugevdada Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti abil; nüüd on oluline tegeleda kolmanda samba, Euroopa ühise varjupaigasüsteemiga, andes sisu solidaarsuse ja vastutuse jagamise mõistetele, nagu on kätketud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 80, mis kujutab endast Euroopa ühise varjupaigasüsteemi olulist horisontaalset komponenti.

Raportöör usub, et solidaarsusraamistiku loomine ei vabasta liikmesriike oma rahvusvaheliste ja ka ELi-siseste varjupaigalaste kohustuste täitmisest, vaid annab pigem Euroopa ühisele varjupaigasüsteemile konkreetsed vahendid ja menetlused nende liikmesriikide toetamiseks ja abistamiseks, kes seisavad varjupaigavaldkonnas silmitsi ebaproportsionaalse surve ja ebaproportsionaalsete kuludega, peamiselt oma geograafilise asendi või demograafilise olukorra tõttu. Teiste sõnadega, tervikliku solidaarsusraamistikuga, millega aidatakse liikmesriikidel parandada oma varjupaigasüsteemide kvaliteeti, tagamaks varjupaigataotlejate õiguste täielik austamine, tagatakse ka varjupaigalase *acquis*' korrektne rakendamine ning seega Euroopa ühise varjupaigasüsteemi kogu toimimine.

Euroopa ühise varjupaigasüsteemi hea toimimise tagamine on eriti oluline neil aegadel, kui rändevood kõige sagedamini segunevad, hõlmates sisserändajaid, varjupaigataotlejaid, pagulasi ja haavatavaid isikuid, nagu saatjata alaealised. Raportöör soovib rõhutada, et varjupaigataotlejate ja rändevoogudel on omad eripärad, mida ei saa ühelgi juhul eirata ega kokku sulandada. Ta tuletab kahetsusega meelde, kui palju inimesi uppus 2011. aastal Vahemerre, üritades jõuda ELi ja leida kaitset.

Raportöör rõhutab, et Dublini määrusega kehtestatud kohustuste jaotumine asetab ebaproportsionaalsed ootused endast ELi sisenemispunkte kujutavatele liikmesriikidele, mis aga nõrgestab kogu Euroopa ühist varjupaigasüsteemi. Olukordades, kus liikmesriik ei suuda rahuldavalt toime tulla tema territooriumil esitatud varjupaigataotlustega, soovib raportöör mõningaid toimimisviise, et käsitleda varjupaigavaldkonna probleeme terviklikult kogu ELis. Järgides komisjoni teatist ELi-sisese tõhustatud solidaarsuse kohta varjupaigavaldkonnas „Vastutuse paremat jagamist ja suuremat vastastikust usaldust käsitlev ELi arengukava”, korraldas raportöör oma märkused, ettepanekud ja soovitused nelja suuremasse osasse, keskendudes a) praktilisele koostööle ja tehnilisele abile, b) rahanduslikule solidaarsusele, c) vastutuse jaotusele ja d) vastastikusele usaldusele uuendatud juhtimissüsteemi keskmes.

Raportööri arvates peaks tõhusas Euroopa ühises varjupaigasüsteemis:
– teavitama liikmesriike, kohalikke omavalitsusi ja kodanikuühiskonda erinevatest ELi

fondidest, mida saab kasutada varjupaigaga seotud eesmärkidel; see hõlmab ka abikõlblikkuskriteeriume ja taotlemisformaalsusi puuduvat teavet;

- hindama korrapäraselt ja sageli liikmesriikide varjupaigasüsteeme, et selgitada välja head tavad ja ka puudused ning et hõlbustada suunatud, olukorrale vastavate lahenduste väljatöötamist;
- liikmesriigid näitama üksteise vastu üles solidaarsust ning jagama vastutust, sealhulgas ka selliste meetmete abil nagu varjupaigataotluste ühine menetlemine ning rahvusvahelise kaitse saajate ümberpaigutamine.

Sellega seoses rõhutab raportöör Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti otsustavat rolli liikmesriikide varjupaigasüsteemide puudujääkide väljaselgitamisel ning praktilise abi koordineerimisel, jälgimisel ja järeltegevustes; praktilise abi osutamisel liikmesriikidele tuleks toonitada varjupaigaküsimuste ekspertiisrühmade rakendamise kasulikkust.

Teine oluline element solidaarsusele väljundi leidmisel konkreetse meetmena on erinevate saadaolevate ELi fondide vahelise täiendavuse täielik ärakasutamine. Sellega seoses on eriti asjakohane võtta kasutusele rahalised stiimulid rahvusvahelise kaitse saajate ümberpaigutamiseks.

Kõigi siin esitatud ettepanekute ja soovitude eesmärk on rajada tõeline kaitse ala, kus nõuetekohaselt austatakse ja edendatakse varjupaigataotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate õigusi. Seetõttu on mõned soovitud horisontaalsed, puudutades ka muid ELi poliitikavaldkondi, nagu piiri- või viisapoliitika, kuna kõiki ELi poliitikavaldkondi tuleb kohaldada kaitset arvestaval viisil.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	10.7.2012						
Lõpphääletuse tulemus	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">48</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">4</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">2</td> </tr> </table>	+:	48	-:	4	0:	2
+:	48						
-:	4						
0:	2						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Simon Busuttil, Philip Claey, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Cornelia Ernst, Monika Flašíková Beňová, Hélène Flautre, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu, Anthea McIntyre, Claude Moraes, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Renate Sommer, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Elena Oana Antonescu, Michael Cashman, Leonidas Donskis, Dimitrios Droutsas, Lorenzo Fontana, Monika Hohlmeier, Stanimir Ilchev, Hubert Pirker, Raül Romeva i Rueda, Salvador Sedó i Alabart, Bogusław Sonik, Michèle Striffler						
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Nadja Hirsch						